

L'expiració del meu pecat

Havia comès un pecat molt gros, i la consciència
em turmentava. Cada ~~dia~~ vespre, en ficar-me al llit,
em deia: "Aha, home. Ya està fet i no cal anar-se'n
a l'hi^{mis}. Però et llevaràs amb el cap clar i faràs ben
marcha d'oblidar-ho."

Però no podia dormir: em revolcava
pel llit. I si, a vegades, aconseguia adormir-me, era
per a somiar que jo era ^{dolent} ~~molt~~ malbarbent i que el
mal que havia ~~fet~~ fet era inefarable. Perquè això
cal dir-ho de seguida: el meu pecat era d'aquells
que, un cop fets, ja no és horrible que el penediment

els debats.

No podia pas aguantar-ho gaire temps,
allò. Al cap de tres setmanes, després d'haver-me
confessat que la meua preparació filosòfica era insufi-
cient per a ~~resoldre~~ resoldre aquell cas, me'n vaig
anar a veure el meu oncle, en demanda de con-
sell. El meu oncle (és molt possible que ja el
conegues per altres referències) és un home anscuat,
que m'hi no té res per a dir que valgui la pena, i és
tanta més callat. Vaig explicar-li el que em passa-
va.

- És en el que vols és tranquil·litat-te, oi? - en
freqüents.

- Sí.

- Ets cristià, encara?

- Sí.

- Doncs ja cercaria d'alienar-me la consciència amb la conferència catòlica.

Pens aquí el primer que se li va ocórrer. No vaig objectar-li que si bé és veritat que sóc cristià, mai no he estat catòlic, i que entre un cristià i un catòlic hi ha la mateixa diferència que entre un aficionat a les antiquitats i un antiquari.

- Mires marxa prim.- em digué.- No faràs mai res de bo. Pensa en el que t'he dit i anegla't a la teua manera. No et donaré altre consell que

aquest.

Cal 22/10/99 (4)

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Si això m'ho haguessis dit ~~una~~ altra per-
sona hi hauria remigit per sempre. Però aleshores
vaig limitar-me a adoptar un emmurriament ^{llenguatge} ~~mut~~
~~mut~~, i aquella mateixa tarda, tancat en la meua
cambrera de treball, trobava que el meu oncle
tenia raó. O millor dit, trobava que no en ^{contaria}
gus intentar l'experiència i que valia més ^(no venia) ~~intentar~~
allò que no pas una altra cosa que se m'havia
^{(d'amara ~~tra~~ vintem el meu parent,}
~~ocorregut abans~~ i que no la vull dir perquè es
faria enganyar. Pensava que la conferència catòlica, al-
lavors, em permetria ^(obligar) ~~per bastar~~ a una altra per-
sona a interessar-se en l'expiació del meu pecat, i
que si, fet i fet, ~~la~~ per intercessió del capellà se m'

concedia el perdó, ja s'encarregaria ell de ~~responsabilitat~~
 del seu acte. ~~En~~ En el bitòrr dels casos, venia com-
 partida la nova responsabilitat.

En resum: un dijous al matí vaig
 entrar en una església, vaig agenollar-me al cor-
 tat d'un confessional i, després ^(de ben) els peccats del ri-
 tuat catòlic, vaig explicar al capellà el que feia
 el cas.

En diré que el meu pecat era
 monstruós, que semblava mentida que hi haquessin
~~ovelles~~ ^{ovelles} que es hoquessin esgarriar tant i que no
 sabia pas si podia trobar una penitència que retor-
 nés les coses a llur lloc. Va sorprendre's tant del meu
 pecat, que me'n vaig ofendre; ~~assessat~~ ~~assessat~~
 jo creia que un home com ell, ~~assessat~~ acostumat
 a la confiança dels pecadors, havia d'ésser més